

som en art flertalsregering gældende, hvergang der er tale om noget vedrørende boligpolitikken. Vi kan alle se, at den boligpolitik, der i øjeblikket føres, ikke alene ikke er retfærdig, men heller ikke er fornuftig. Det, der karakteriserer den nuværende boligpolitik, er jo netop, at der vel er en del lejligheder, der er meget billige i forhold til det nuværende prisniveau, men til gengæld bliver der flere og flere, der er for dyre i forhold til prisniveauet. Dette ønsker regeringen ikke at rette — eller rettere sagt, den har ikke mod til at rette det.“

Lovforslaget støttedes heller ikke af de uafhængige, hvis ordfører, *Rimstad*, fandt det forfejlet at give befolkningen tilskud til „noget så normalt som udgiften til dens boliger.“ De foreslåede bestemmelser ville gøre problemet større i stedet for at reducere det.

Kai Moltke (SF) fandt lovforslaget ganske utilstrækkeligt, men ville dog støtte det. Han anbefalede det af hæng stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med en formel ændring med 91 stemmer mod 53 (V, KF og Uafh.), idet I i Grønland valgt medlem afholdt sig fra at stemme.

61. Lov om ændringer i lov om leje. (Boligminister *Carl P. Jensen*). [A. sp. 1931. C. sp. 739].

Skriftlig fremsættelse $\frac{7}{6}$ (F. sp. 5290). 1. beh. $\frac{8}{6}$ (F. sp. 5498). Partiernes ordførere: Axel Ivan Pedersen, Finn Poulsen, Thestrup, Grethe Philip, Kai Moltke og Iver Poulsen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om almindelig omsætningsafgift m. fl. lovforslag. Betænkning (B. sp. 1217) afgivet $\frac{8}{6}$. 2. beh. $\frac{13}{6}$ (F. sp. 5578). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 1221) afgivet $\frac{13}{6}$. 3. beh. $\frac{15}{6}$ (F. sp. 5606 og 5639). *Loven stadfæstet 22. juni 1962.* (Lovt. nr. 228).

Loven indgår som led i et lovkompleks, som der gøres nærmere rede for under omtalen af lov om almindelig omsætningskat, se ovenfor under nr. 16.

Hvad loven går ud på er følgende:

1) Ved lejeloven af 27. december 1958 bortfaldt bestemmelserne om *indskrænkninger i adgangen til lejeforhøjelser m. v.* (det såkaldte huslejestop) i kommuner med under 3 000 indbyggere, men dog således at den enkelte kommunalbestyrelse fik adgang til — med $\frac{2}{3}$ majoritet — at vedtage, at bestemmel-